

A KATOLIKUS CSERKÉSZ IMÁI

Irta : SÁNDOR DÉNES

a 254. sz. „Minta” cserkészcsapat tisztje

Dr. TÓTH TIHAMÉR

egyeleml tanár előszavával

MÁRTON LAJOS

rajzaival

*Nihil obstat. Dr. Julius Czapiš censor dioecesanus.
Nr. 978, Imprimatur Strigonii, die 25. Aprilis 1927.
Dr. Julius Machovich vic. gen.*

1927

A KORDA R.-T. KIADÁSA

Budapest, VIII., Mikszáth Kálmán-lér 3.

ELŐSZÓ.

A cserkészmozgalom, bár az egész világ ifjúságát megragadja — s e tekintetben nemzetközi jellegű, — nem akadályozza értékes nemzeti sajátosságok kifejlődését sem. A nagy arányokban nekilendülő magyar cserkészmozgalomnak ily speciális értéke a cserkészmunkának mély vallásos szellemmel való átítatása. Nem hiába kimondottan vallásos egyesületek alakították a legelső magyar csapatokat: a meleg, eleven vallásos élet pedagógiai értékelését a magyar mozgalomban világosabban is látjuk, mint a külföldiben.

Ezt a vallásos cserkészéletet akarja elősegíteni ez a kis füzet is, melynek imádságai egyik cserkész-tisztemnek, Sándor Dénesnek lelkéből fakadtak. Nem íróasztal mellett

készült imák ezek. Végigélt és végigimádkozott cserkész táboraink szelleme jár a sorok mögött s az imák szövege mögül elő-előtör a nógrádverőcei erdők friss fuvalma, a nőténcsi illatos rétek lehellete, a parádi hegyek hajnali sóhajtása.

Kedves Katolikus Cserkésztiűk! Imádkozzatok ti is szívesen, tüzes szeretettel, elmélyedő figyelemmel a kis könyvecskéből; alakítsátok lelkeitekben minél fönségesebbre a mi Urunk, Jézus Krisztus szent képét. Mert minél őszintébb, odaadó vallásos életet éltek, annál közelebb fogtok jutni a magyar cserkészideál eléréséhez.

*Dr. Tóth Tihamér,
egyetemi tanár, az I. cserkész-
kerület társelnöke*

TÁBORI IMÁK.

Ima a táborozás előtt.

Urunk Jézusunk, ki minket abban a kegyelemben részesítettél, hogy küzdő katonáid, lilimos cserkészeid lehessünk, Hozzád fohászkodunk, Tehozzád fordulunk.

Urunk Jézusunk, Te láttad a mi egész évi munkánkat, fáradozásainkat, küzdelmünket; láttad jóakaratomkat, mellyel mindig és mindig jobb fiaid akartunk lenni.

Eddig benn dolgoztunk az iskola falai között, de most már vége a tanulásra szentelendő időnek. A Szentlélek Uristen segítségével befejeztük az évet és felzengett szívünkben a Te Deum. Most már szünidőzui szeretnénk. Szorítanak, fojtogatnak a nagy

város falai, utcái, terei, háztömbjei, tömegei, léha mulatozásai. Pihenni, szórakozni szeretnénk úgy ,amint vidám, jellemes, valóságos cserkészhez illik.

Ki akarunk menni a Te áldott természetedbe. Meg akarunk fűrödni a rétek, a mezők, az erdők illatában; szívni akarjuk a nagy hegyek, a nagy magasságok lelkét kihúzó levegőjét, inni akarunk a hegyi patak ezüstös vizéből, látni akarjuk a végtelen rónát, hallani akarjuk a csengő márdárdalt és el akarunk merülni csendes nyári éjszakákon a csillagfényes éjben és mindenben meg akarjuk látni a Te nagyságodat, bölcsességedet, hatalmadat és jószágodat.

Mi most elindulunk Urunk Jézusunk, hogy néhány hétig a magunk emberségéből éljünk, hogy komoly vizsgát tegyünk abból, amit tanultunk, hogy megmutassuk életrevalóságunkat, ügyességünket és cserkésziességünket.

De Uram, ha ezt el akarjuk érni, elsősorban a Te segítségedre, jószágodra, szeretetedre van szükségünk.

Kérünk Téged, Jézusunk, légy velünk minden munkánkban, minden cselekedetünkben. Légy velünk, ha valami fájna, bántana. Légy velünk nappalainkon, légy velünk éjszakáinkon, légy velünk lefekvésünknel és felkelésünknel; légy velünk imáinkban, légy velünk játékainkban, hogy minden tettünkben és cselekedetünkben a Te tisztalelkű és hűséges fiaid maradhassunk.

Áldd meg Urunk Jézusunk ezt az Előtted leboruló kis csapatot. Áldd meg oltárunkat, keresztünket, zászlónkat, sátrainkat, egész táborunkat, hogy a mi kis birodalmunk a Te országod, a mi örömünk, a Te örömöd, a mi boldogságunk, a Te boldogságod legyen és egyek legyünk az egymás iránti kedvességben, jószágban és szeretetben. Amen.

TÁBORI SZENTMISÉRE.

Szentmise előtt.

Uram Jézusom, megilletődve közeledem oltárod felé. Köszönöm, hogy megadtad nekem azt a nagy kegyelmet, hogy résztvehessek a legszentebb áldozatban, melyről tudom, hogy ugyanaz, amely ott a Kálvárián szállt az ég felé.

Tudom, hogy méltatlan vagyok, de a Te szereteted és jóságod készítet erre. Kérlek Téged, ha már ide engedtéel, add, hogy ezt a szentmiseáldozatot tökéletesen, figyelmesen hallgassam végig.

Egyesülni akarok az áldozatot bemutató szolgád imáival és kí-

vánom, hogy ez a szentmise is
közelebb vigyen engem Tehoz-
zád.

Lépcsőimára.

*Introibo ad altare Dei, ad Deum
qui laetificat iuventutem meam.*
Az Isten oltára elé lépek, ki vi-
dámmá teszi ifjuságomat.

Uram, Istenem, édes Jézusom,
itt állok oltárod előtt. Hatalmas
templomodban, a nagy, csodás
természet mélyén áll Uram a Te
oltárod. A templom mennyezete
a kékséges ég, oszlopai a száza-
dos vén fák, orgonája az erdők
zúgása. Itt állok Uram és most
értem meg igazán a Te nagysá-
godat. Milyen hatalmas, milyen
nagy is vagy Te. De egyúttal mi-
lyen jó is. Idehoztál engem, el-
hoztál engem, kiválasztottál en-
gem. Ó hányan vannak, akik
nem ismernek, vagy nem akar-
nak megismerni Téged. És lá-
nyan vannak, akiknek nem jutott

osztályrészül ez a nagy-nagy boldogság: itt lenni a Te szent természetben. Hanem a poros, piszkos város falai között tengődnék, vagy nagy bűnökkel mocskolják be lelkük fehérségét.

Uram, Te idehoztál engem, ki a zúgó erdőre, virágos rétre, dalt öntöttél a lelkembe, dicsérő szavakat adtál ajkamra, erőt, feszülő izmot adtál a karomba, megörvendeztetted, megölelted, a Szentlélek csókjával illeted az én ifjúságomat. Ó, lehetek-e elég hálás ezért Jézusom? Eddig nem voltam az. Bűnös az én lelkem! Uram, rajtam vannak a fekete foltok. *Confiteor*... bánom Uram minden vétkemet, én vétke, én vétke, én nehéz nagy vétke...

De bizom benned, Uram, hogy megóvsz minden kísértéstől, bűntől és legalább ezt a néhány hetet tisztán, makula nélkül fogom eltölteni.

Add Uram Jézus, hogy a lelkem mindig tiszta, a szívem

mindég dalos maradjon és örvendeztesd, boldogítsd folyton jobban és jobban az én ifjúságomat...

Glóriára.

Dicsőség neked hatalmas Ur-isten a nagy magasságokban! Én bűnös fiad éneklem Feléd szívem mélyéből a nagy szózatot. Tudom, hogy nem vetsz meg, tudom, hogy jóságosan nézel le kis cserkészfiadra. Dicsőítlek Téged édes Jézusom teljes szívemből és minden erőmből. És akarom, hogy velem dicsérjen most Téged minden!

Hisz úgyis a Te dicsőségedet zengi az egész világ. Áldjanak és dicsérjenek Téged minden hegyek és völgyek, patakok, folyók, tengerek. Dicsérjen a csermely csillámlása, erdei tavak zúgó hullámai. Hajnali virradat, alkonyi felhő, napkelte és naplenyugta, minden parányi kis fűszál.

Hirdesse minden a Te nagy dicsőségedet!

Porszívemet eléd tárom hatalmas Ur és cserkészlelkem minden tisztaságával, örömeivel és megalázkodásával dalolom, zengetem Feléd: *Gloria in excelsis Deo!*

Könyörgésre.

Uram Jézusom, ki megadtad azt a kegyelmet, hogy könyörgéseimmel kéréseimet Eléd hozhassam, felhasználom az alkalmat és kérlek, áldd meg gondolataimat, szavaimat és cselekedeteimet, hogy a szép tiszta katolikus cserkészjellemet mindjobban kialakíthassam lelkemben, a Te szent Szíved hasonlatosságára.

Szentleckére.

Édes Jézusom, Te sokak előtt homályban, sötétségben vagy. Sokan nem ismernek Téged. Az

emberiség nagy része bujdosik távol sötétségben, messze az igazság fényétől. És milyen jó nekem, Uram, a Te kezekben lennem. Keresztény vagyok, katolikus vagyok! Ó meg tudom becsülni ezt a nagy kegyelmet? Igérem Jézusom, hogy mindig szent büszkeség fog megacélozni, valahányszor erre gondolok. Katolikus cserkész vagyok, Uram, de méltó is leszek erre a névre és kitartok Veled, Nálad, Érted mindhalálig!

Evangeliumra.

Te jársz itt Uram. A Te lelked, a Te gondolataid, a Te szavaid suhannak felém. Csodálatos életed minden megnyilvánulása a Te nagyságodat, szentségedet sugározza reám. Evangélium vagy Te, élő evangélium.. Örömhír, boldosághozás, jövő reménység vagy Te Jézusom. Ó bárcsak némileg utánozhatnálak, megkö-

zelíthetnélek Téged Uram. Evangélium akarok lenni én is, élő evangélium. Akarom, hogy aki rám néz, mondhassa, hogy itt egy élő örömhír jár. Akarom, hogy lesugározzék arcomról, lelkemről, minden tettemről, hogy ki vagyok. Mindenem hirdesse Uram a Te dicsőségedet. Küldd reám Jézusom a szent Lelet, hogy minél inkább élő evangéliummoddá lehessenek társaim, barátaim, cserkésztestvéreim, az egész világ előtt!

Felajánlásra.

Jézusom, tudom, hogy a Te egész földi léted folytonos fölajánlás volt. Születésedet, életedet, de különösen szenvedésedet és kínos kereszthalálokat én értem ajánlottad fel. Milyen nagy, milyen megfoghatatlan áldozat. Mit adhatok ezért Neked, Uram!? Én is fel akarok ajánlani Neked mindent, édes Üdvözítőm.

Azon az arany paténán, melyet szolgál Feléd emel, én is felajánlom lobogó, lángoló fiatal-ságomat, testemet, lelkemet. Örömeimet és sírásomat, nevetése-met és bánatomat. Éneket, dalt, vidámságot, játékot, mindent felajánlok Neked.

S felajánlom ezt a szentmiseáldozatot Egyházamért, szegény Hazámért, szeretteimért, testvéreimért, csapatomért, az egész magyar cserkészületért és elsősorban az én szegény lelkemért.

Térdre borulva — mint hajdan a lovagok kardjukat — ajánlom fel egész magamat. Tégy velem Jézusom, ahogy akarsz. Itt vagyok, teljes szívemmel és lelkemmel Tied vagyok, Tied akarok lenni, Neked akarok élni és halni.

Sanctusra.

Szent, szent, szent vagy hatalmas Uram, Istenem mindenek fölött. Én alázatos kis cserkészfiad

együtt dicsérlek a nagy Magas-
ságok minden énekével, dalával,
hosszannás örömujjongásával.

Szent ,aki az Ur nevében jő,
dicsőség Dávid fiának!

Itt körülöttem minden az ég
felé kiált. Erdők, fák, madarak,
felhők és az én kis dalom is arra
felé szárnyal, ahol Te trónolsz
fényben, dicsőségben a megmér-
hetetlenség örök óceánja fölött.
S ez a kis hangocska akármilyen
gyenge is, eljut elédbe és ott uj-
jongja teli lélekkel, hogy: *szent,
szent, szent a seregek Ura Istene!*

Urfelmutatás előtt és alatt.

Már bontogatja szárnyait a sú-
lyos nagy titok, mely körül
forog a világ tengelye. Nem tu-
dom átérteni az átváltozás hatal-
mas történését, de hiszek benne.
Hiszek erős, mély, igazi hittel.

A lelkemen átsuhan valami ad-
ventes szellő, beharmatozzák lel-
kemet az egek titkai. Mély meg-

illetődéssel borulok le Vezérem előtt, ki ide is eljött, elkísért az ostya szent fehérségében. Már hallom az ígéket, melyek súlyosak és reám nehezülnek. Igen, Uram, ez a Te tested. Én Uram és én Istenem! *Jézus teste, Neked élek, Jézus teste, Neked hallok, élve, halva Tied vagyok!* Jézus szent vére, csorogj le reám és fessed ~~bí~~borra a lelkemet. Forrjon belém a véred, én Uram, én Jézusom.

Úrfelmutatás után.

Most már itt vagy én Uram, én Jézusom. Most, most harsanjon fel a diadalmas himnusz. Az Ur Jézus a táborban. Közöttünk, velünk, nálunk! Itt van, eljött, meglátogatott bennünket. Ha most nagy úr érkezett volna köztünk, hogy fujnák a díszjelet, hogy állnánk feszes „vigyázz”-ba, hogy merevednének a szemek... És itt? és most? A leg-

nagyobb úr előtt? Uram, Te nem kívánod ezt tőlünk. De hiszen mi többet teszünk ennél. Nem meredünk „vigyázz“-ba, de térdreinkre hullunk. Nem feszítjük meg izmainkat, de édes imára kulcsoljuk kezünket. Nem nézünk mereven előre, hanem szemünkkel csókoljuk szent, drága Testedet, Téged, Jézusom. És Te reánk nézel, megöleled a lelkünket, az egész térdrehullt tábort. És ez mindennél többet ér. *Jézusunk, Parancsnokunk, Fővezérünk, maradj mindig nálunk, közöttünk, velünk...*

Pater noster-re.

Miatyánk, ki vagy a mennyekben... Te tanítottál erre Jézusom, hogy Te a mérhetetlenség Ura, a végtelen Isten, világok alkotó Teremtője, az én Atyám vagy. Milyen boldogító tudat. A legnagyobb úr az én Atyám. Aki lenyúl ide a földi porba és kiemel

engem, kis semmiséget és kegyelmével fiává fogad. Van-e fel-emelőbb gondolat: az Isten gyermekének lenni?

Mélyen megilletődve imádkozom ezért Hozzád a Te szavaiddal: *Miatyánk*... stb.

Domine non sum dignus-ra.

Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, nem tiszta a lelkem, Uram. Bemocskolnám Testedet, ha most magamhoz vennélek. De legalább lelkileg szállj belém Jézusom, szállj belém és tisztíts meg engem, hogy legközelebb tisztán, hófehéren, lilíomos lélekkel vehesselek magamhoz.

Áldozás után.

Beteljesedett a nagy Titok. El-tűnt előttem minden: az erdő, a fák, a sátrak s csak a Golgota maradt meg. És rajta a nagy,

óriási Áldozat. És én ide húzódok a kereszt tövébe és hagyom, hogy ömöljék, hulljon, csurogjon a lelkemre a véred, a Te forró, pezsgő, tisztító, meleg véred. Harmatozd rám az égi magasok minden örömét, boldogságát, bűnbocsánatát. Vallom, Uram, hogy bűnös vagyok, de bízom Benned. Az Ostya szüzi fehérsége bizalmat önt belém és én nézek Reád nagy reménységgel és bizalommal. Most itt vagy Uram, nézd, nyitva a szívem, lelkem, szállj belém és maradj itt mindvégig.

Mise végére.

Édes Jézusom, köszönöm ezt a nagy kegyelmet, hogy jelen lehettem a Te nagy áldozatodnál. Szinte érzem magamban a nagy erőt, a felfrissülés erejét, amely eltölt.

A mai nap a Te neveddel kezdődött és a Te szent jelenléted

jegyében is fog eltelni. Szemem előtt lesz ma egész nap a nagy esemény: ma Krisztust láttam, ma az Ur Jézus lebegett előttem. Ma az Ő istensége ihletett meg engem.

Édes Jézusom, én édes Vezérem, légy velem egész nap, minden gondolatomban, szavamban és cselekedetemben, óvj meg minden bűntől, kísértéstől, veszélytől. Amen.

GYÓNÁSI IMA.

Jézusom, Üdvöztőm, vezérem, most ismét Elédbe állok. Szívem mélyéig megalázkodva, mert bűnös az én lelkem. Az a Krisztuskép, mely ott világoskodott bennem, összekarcolva, szemrehányóan tekint reám. A szívern felett ragyogó lilium fénye tompára törött. A lobogó, melyre esküdtem, megtépve, elhagyottan csüng alá. Érzem Uram, hogy mit jelent eltávozni az ideáloktól, elhagyni Téged. Most meg akarok javulni, vissza szeretnék térni Hozzád, el akarom vetni minden bűnömet, hogy újra emelt fővel, tisztán állhassak Eléd. S most kitárom Jézusom a lelkemet. Eléd

és magam elé. Segíts, hogy lelkiismeretemet úgy vizsgálhassam meg, hogy belátva hibáimat, súlyosságuk tudatában, őszinte bánat után ragyogóvá legyen a lelkem.

Itt vizsgálj meg lelkiismereteket, felelj részletesen a 43. oldalon feltett kérdésekre.)

Ime itt a nyitott könyv: a lelkem. Bűneim mint tömör sorok merednek Feléd. Mennyire fáj, mennyire bánt, hogy ezekkel Téged megbántottalak. Téged, aki atyám, barátom, testvérem lettél. Én a cserkész, a tíz törvény katonája, az arany lilium boldog birtokosa, lábbal tapostam a törvényt, sárba dobtam a liliumot, árulója lettem a lobogónak.

De Te mégsem taszítasz el Magadtól. A tékozló fiú csodálatos története elevenedik ma újra fel. Atyám, visszatérek Hozzád. Őszinte, síró bűnbánattal csillogó könnyekkel szememben. Mélységesen bánom Jézusom minden el-

követett bűnömet, melyekkel Téged megbántottalak. Nem azért, mert a bűnösöket örökre eltaszítod Magadtól s mert az igazakat szívedhez szorítod, nem azért, mert rettegek a kárhozattól, vagy mert kívánom az örök boldogságot, hanem csak azért, mert nagyon, nagyon szeretlek Téged édes Jézusom. Ez a szeretet hajlítja bánatra szívemet. Porig alá-zom magamat, hogy Hozzád emelkedjem. Összetöröm bűneimet, hogy életrelendüljön a lelkem. Téged bántottalak meg teremő Uramat, Istenemet s Hozzád fordulok megbocsájtó jó Atyámhoz. Igérem, hogy ezentúl mindent megteszek, amit kívánsz és elhagyok, amit tiltasz. És olyanná leszek, mint amilyené Te kívánod, hogy legyek: tiszta szívű, sohasem vétkező, igazi cserkészeddé.

Odatérdelek szolgád elé, megvallok őszintén mindent, s kérlek oldozz fel bűneim bilincseiből,

hogy mint felszabadult sas szárnyaljak Feléd, a lelki tisztaság útjain.

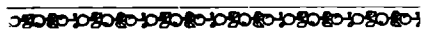
(Végezd el szent gyónásodat, majd imádkozd el a kiszabott elégtételt.)

Hálatelt szívvel sóhajtok Nekek köszönetet Jézusom. Még ott kavarnak lelkemben a bűnbevalás háborgó hullámai. Még ott csilognak szememen a bánat tüzes, égető könnyei. De már feltör szívemből a diadalmas ének: *Tied vagyok újra, fiad vagyok újra, méltó arra, hogy Tiednek nevezs.* Végtelen kegyelmed kicsordult reám s tisztára mosta bűnös lelkemet. Rásimítottad kezéd homlokomra s elnémult a tenger sodró vihara. Most már a Te templomod vagyok: s Feléd szól szívemből minden orgona. Én vagyok a „zengő liget” s imám mint madárdal csilingel Feléd. Én vagyok az éltető tavasz, rügyfakasztó március: amerre járok, napsugárban úszik

a világ. Minden ujong, dalol körülöttem. S én olyan boldog, nagyon boldog vagyok. Most ismét a Tiéd lettem. Az Isten gyermeke, a magam ura. A bűn, a gonosz legyőzője. Nem akarok soha többé bűnt elkövetni. *Add Jézusom, hogy mindig ilyen tiszta szívű, ujongó lelkű, liliomhoz, elvekhez hű cserkésztiad maradhassak. Amen.*

IMA A SZENTÁLDOZÁS ELŐTT

Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, de Te bátorítasz, Te hívsz, Te vonzasz magadhoz. Te, aki magadhoz biztatsz mindenkit, aki fáradt, aki meg van terhelve, engem is megláttál, kis cserkészfiadat. Hogyne mennék, hogyne repülnék Feléd, édes Üdvözítőm. Nélküled nincsen erő, kitartás, bizalom, győzelem. S nekem pedig oly nagy-nagy szükségem van minderre. Küzdelmes, sokszor bizony verejtékes az utam, mely Feléd vezet. S Te most jössz és kézenfogod a Te csetlő-botló, síró-nevető bűnös kis fiadat és vezetsz, vezetsz Magad felé...

Hogy fehérlik felém az Ostyia, hogy biborlik felém a véred.

Kitárom asszu szívemet, lelke-
met. Jöjj én Istenem, Atyám, Üd-
vözítőm, testvérem, mesterem,
vezérem.

Jöjj én Istenem! Te hatalmas
Ur, ki leereszkedtél hozzám a
mérhetetlen magasokból és ie-
szálsz méltatlan szolgád szívé-
be. Sűgd rejtelmes igékkel szí-
vembe, hogy mily hatalmas is
vagy Te és milyen csekély, pici
kis porszem vagyok én. Alázz
meg Uram s aztán emelj fel ma-
gasra Hozzád.

Jöjj én Atyám! Kis megtépett
fiad vár Reád. Nem tudok egye-
dül megállni, egyedül menni, kell,
hogy fogjad a kezem, szorosan,
melegen. Kell, hogy a szemembe
nézzél mélységes atyai tekintet-
tel, hogy letöröld fájó könnyei-
met, hogy biztasd mosolygáso-
mat, hogy erőt önts sokszor
csüggedni induló akaratomba.

Jöjj én Üdvözítőm! Moss fe-
hérre mint a hó. Bocsásd meg
bűneimet, vétkeimet, hibáimat,

melyeket sokszor nem is rossz-
akarattól, hanem csak meggon-
dolatlanságból követtem el. Te
megváltottál engem, én elárulta-
lak s most mégis reámnézel s hó-
fehérre mosod lelkemet. Ó add,
hogy őrizzelek meg szívemben
mindig és sohse legyek méltatlan
hozzád, édes Üdvözítőm.

Jöjj én barátom és testvérem!
Te mondtad Jézusom: Ti az én
barátaim vagytok. Micsoda fensé-
ges gondolat. A világ Ura és Is-
tene az én barátom és testvérem.
Aki ismeri egész lelkemet. Hi-
báimat, gyengeségeimet, jóakara-
tomat. Segít ha megbotlom, bíz-
tat, ha neki-nekiindulok s ióságos
testvérkezével végigsimítja sok-
szor a kísértésektől lüktető, lázas
homlokom.

Jöjj én Mesterem! Örök példa-
képem, ki szívembe súgod az Élet
igéit, megtanítasz úgy élni, ahogy
egy igazi cserkésznek élni tudni
kell, megmutatod az utat, mely az
örök Igazság felé vezet. S min-

denben Te jársz előttem. A nyomaidban haladok Uram és nem tévedhetek el sohasem.

Jöjj én Vezérem! Lobogód alá állok, a tüzes szeműek és vidám szívűek seregébe. Vezess a nagy harcban, melyet a legnagyobb ellenség: a bűn ellen akarok indítani. Szenteld meg keresztes kardomat, hogy legyőzzem a gonosz lélek minden hatalmát.

Légy az enyém egészen én Jézusom és add, hogy én is teljesen a Tied legyek. Várlak édes Üdvözítőm, kitárom szívemet, lelkemet. S habár méltatlanságom megalázkodásodra kész, édes bizalommal tekintek Feléd és várlak, várlak epedve én üdvözítő Jézusom.

ÁLDOZÁS UTÁN.

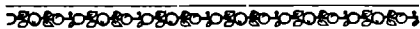
Itt vagy, nálam vagy a szívenben. Némuljon most el minden láрма, zaj. Egyedül Te töltsd be minden gondolatomat. Hadd le-

gyek most egyedül Veled. Te és én. Az Isten és az ember. Egyedül... egyedül. Van-e perc az életben, mely nagyobb lenne ennél? S van-e kincs, mely értéke-
sebb volna? S van-e hála, szere-
tet, mely felülmulná az irántad
érzett szeretetemet? Felemeltél
magadhoz engem, a port és ma-
gadhoz ölelted kis lelkemet. Meg-
tanítottál és méltóvá tettél a Te
szeretetedre. Tested szívembe
vett lakást, drága véred szét-
pezseg ereimben s éget a szeretet
lángjaival. Édes Jézusom, most
kérhetek csak Tőled igazán. Most
hogy az enyém vagy, nálam vagy.
S Te bizonyára meg is adnál
mindent. S én mégis csak egyet
kérek Tőled, Uram: szeretetet.
Azt, hogy csak Téged szeresse-
lek. És minden mást is csak Te-
érted szeressek. Hogy átadjam
magamat teljesen Neked. Légy
számomra lángoló tűz — s a szí-
vem csak Téged szeressen. Légy
mélységes Óceán, hogy a lelkem

Beléd merüljön. Légy ragyogó napsugár, s szemem csak Téged lásson. Légy erős baráti kéz, s kezem csak Téged szorítson. Légy végtelenbe vesző hosszú út, s lábam csak utánad induljon. Légy zengő orgona, s ajkam csak Téged énekeljen. Én Jézusom, légy mindenem, hogy csak Téged szeresselek.

S ha ismét kikerülök a zajos világba, ne engedd, hogy lekopjék lelkem aranyos zománca, hogy kihűljön szívem melege, hogy elhomályosodjék szemem acélos izzása, hogy elernyedjen izmaim feszültsége, hogy ellankadjanak lábaim, hogy elhaljon ajkamról az ének.

Az emmauszi tanítványokkal kérlek Téged Jézusom: Uram, maradj velem, mert leszáll az este. Maradj velem édes Üdvözítőm és formáld, diszítsd, ékesítsd az én szépre, jóra, tökéletesedésre váró cserkészlelkemet. Amen.

NAGY AZ ISTEN.

(Ima a természet Alkotójához.)

Hatalmas Isten, világok terem-
tő Ura, itt állok a nagy termé-
szetben. Kinyitom a lelkemet,
szívemet s engedem, hogy tele-
muzsikálják a Te végtelen cso-
dáid. Ki meri azt mondani, hogy
nincsenek csodák? Csodák, be-
szélő, zengő csodák közt élünk,
járunk. Vagy nem csoda minden,
ami él, van, virul, ragyog? Hisz
a Te láthatatlan lehelleted bélye-
ge izzik a legparányibb terem-
ményen is. S éppen én nem ven-
ném észre, aki nyitott szemmel
járok mindenfelé? Észreveszem,
Uram és mindenben a Te fölséges
képedre bukkanak. A legapróbb
kristályocskában épp úgy, mint a
hófödte bérckolosszusokban. Az

egyikben azért, mert megdöbbenően óriási, a másikban, mert rejtelmesen finom. Uram, nyitott szemmel, nyitott lélekkel járok.

Elmerülök mélységes hallgatással a csodák szemléletében s önkéntelenül Feléd fordul tekintetem. Feléd, a mindeneket alkotó Isten felé. Milyen lehetsz Te, ha már alkotásaid ilyen csodások, fenségesek. Milyen gyönyörűek lehetnek a gondolataid, a lényed, ha ezek a kis apróságok is ennyire tökéletesek. Itt nincs más hátra, mint leborulni és mélységes, áhitatos csendben imádkozni.

Uram, ki előhoztál a semmiségből száz világot, kinek parancsára a csillagok súlyos milliárdjai keringenek, ki mértékedet a végtelenhez fogtad, kinek bölcsessége egyaránt megnyilvánul a roppant égitestekben, eget verő hegyóriásokban és sejteket alkotó atomokban, ki épp úgy irányítod a bolygókat görgető örök törvényeket, mint a legki-

sebb pillangó egynapos életét, jöjj és hajolj le a Téged mélységes imádással szerető kis cserkészfiadhoz, s emelj fel Magadhoz.

Irányíts, hogy olyan lélekkel járjam gyönyörű világodat, hogy ha egyszer eljön a nagy óra, elszállva hegyeken, csillagmilliárdokon, végtelenségen keresztül, tisztán tündökölve lássam ragyogni a most csak tapogatózva, sejtve-sejtett titkot: a Te valóságos, dicsőségben ragyogó Isten-ségedet.

REGGELI IMA.

Felvirradt a hajnal, reggelre vált a világ, elsuhant az éjszaka sötétsége és én, kis cserkészfiad, első gondolatommal Feléd szállok én Uram és Vezérem. A fénylő, felkelő nap aransugárral önti el a világot és én itt, a csodálatos szép természet közepén szívemben Feléd fohászok és hálát adok Neked.

Mikor tegnap este a sátor hűs ölén álomra hajtottam fejenet, Neked ajánlottam lelkemet, testemet. És Te megőriztél. Hiszen csak egy pillantásodba került volna és már merev tagokkal hevernék itt s lelkem ott állana a Te ítélőszéked előtt. És jaj, mi volna akkor!? De Te megtartottál, akartad, hogy éljek és itt a földön szeresselek, dicsérjelek, dicsőítselek tovább. És én így is akarok tenni.

A nap ragyog, a természet él, virulnak a virágok, zöldbeborul az erdő, lélegzik a föld és ömlik, zuhan reám az aranyos napsugár, az édes napsugár, a Te édes napsugarad. És én, kis cserkészfiad, kis porszem, szembe a nappal, fénnel, erdővel, madárdallal éneklek Feléd a hála, az öröm, a fiatalság, az energiáktól dagadó keblek győzelmes himnuszát.

És felajánlok Neked mindent. A lelkemet, hogy mindenben Reád gondoljon, a szívemet,

hogy mindenben Téged szeressen, az értelmemet, hogy mindent Érted tanuljon, tudjon, a két kezemet, az izmos két karomat, hogy Érted dolgozzék, küzdjön, a homlokomat, hogy érted verejtékezzon, a szememet, hogy mindenben Téged lásson. Tehát mindenem a Tied, édes Jézusom, tégy velem tetszésed szerint. De, hogy mindez így legyen, kérlek Téged, segíts meg engem. Adj erőt, nagy-nagy lelki erőt, hogy mindent a Te szándékod szerint tehessek. Legyen a mai nap igazi cserkészmunka, krisztusi cserkészmunka. És vigyen ez a nap is közelebb Hozzád Üdvözítőm.

Add, hogy munkámban legyek álhatatos, szorgalmas, serény, ne tegyek semmit csupán elismerésért, hanem őszinte buzgalomból. Legyek minden tettemben egyeneslelkű, igaz cserkész. A parancsokat, kötelességeimet teljesítsem, jó, hűséges lélekkel. Mindenben mindenkinek, különö-

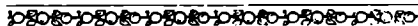
sen testvéreimnek legyek mindig segítségére. Szeressem őket nagyon, nagyon a lelkem minden testvéri vonzalmával. Legyek hozzájuk szolgálatkész, kedves, készséges lelkületű. De magammal szemben annál keményebb, szigorúbb. Öleljem magamhoz a természetet, a Te dicsőséged nagy megnyilvánulását, a nagy dalnok szent Ferenc szeretetével, aki a természetet testvérének mondta. Engedelmeskedjem készségesen és örömmel. Legyek boldog, mosolygós arcú és dalos szívű, de nem elhamarkodott. Ne legyek gondatlan, pazarló, hanem ügyeljek mindenre féltő gondossággal. És legyenek gondolataim olyanok, mint a szűztiszta égbolt, ne hatoljon lelkembe szenny, piszok vagy sár, hanem maradjak mindig tiszta, liliomos lélek.

És elhatározom és akarom, hogy mindez így legyen. Aka-
rom, hogy ez a nap örömnap legyen, ünnepnap legyen, a lelkem

vasárnapja. És ha megsegítesz Jézusom, ha erőt adsz, lelki és testi erőt, így is lesz. Résen leszek, hogy makula ne férjen hozzám és akkor jó munkát fogok végezni.

Te pedig boldogságos Anyám, cserkészek Nagyasszonya, légy velem. Mint nemes lovag, teljes fegyverzetben, ezüstös vértetben, hódoló tisztelettel állok Eléd és kérlek, hogy minden munkámban a Te szűzi képed lebegjen szemem előtt.

ESTI IMA.

Lement a nap, besötétedett a világ, elcsendesült minden s az éjszaka takarója, a csillagos ég, mint aranyfátyol borul rá a pihető világra. És én Uram Jézusom, mielőtt pihenésre hajtánám fejemet, beszélgetni szeretnék Veled. Veled és a lelkemmel. Számot akarok adni mindarról, amit a mai nap folyamán tettem. Úgy jártam-e el, mint aranylobogós, liliomos cserkészhez méltó, vagy hűtlen lettem az ideálokhoz!?

Ha végigtekintek cselekedeteimen, újból csak azt látom, hogy keveset tettem, többet tehettem volna s amit tettem, azt sem csupán az ideálokért.

És most Jézusom segíts föl-

tárni lelkemet, segíts abba bepil-
lantani, hogy mindent meglássak
önmagamban. Résen voltam-e, jó
munkát végeztem-e? És add, hogy
ez a lelkiismeretvizsgálás alakít-
son, formáljon rajtam és közelebb
vigyen Hozzád...

*Confiteor... cogitatione, verbo
et opere.*

Szemem előtt volt-e minden
gondolatomban, szavamban és
cselekedetemben, hogy mindent
egy nagy cél, ideálért, az Úr
Jézusért teszek? — Pontos vol-
tam-e? nem voltam-e lanyha a
szentmise alatt? imáimban? Az
igazi, cserkészies egyenes úton
jártam-e? nem vettem-e igazta-
lant számra? — Megtettem-e
mindent örömmel, vidáman, amit
reám bíztak? Nem voltam-e lusta,
hanyag? — Felhasználtam-e min-
den alkalmat, hogy másokon se-
gítsek? Nem mulasztottam-e el
a napi jótettet? — Nem voltam-e
testvéreimmel szemben durva,
szeretetlen? Figyelmeztettem-e

őket, ha hibáztak? Vagy talán én csábítottam őket rosszra? — Finom, udvarias, lovagias voltam-e másokhoz? Megfékeztem-e magamat? Végeztem-e önmegtagadást? — Igyekeztem-e a nagy természetben fölfedezni a teremő Isten képét? Megéreztem-e az Ő lehelletét benne? Vagy talán kíméletlen voltam az állatokkal, növényekkel szemben? — Engedelmeskedtem-e készségesen, jó lélekkel? Nem voltam-e zúgolódó? — Nem voltam-e durcás, haragos kedvű, mellyel testvéreimnek és magamnak is csak ártottam? Nem voltam-e meggondolatlan, tetteimben, szavamban? — Megkíméltem-e mindent, különösen a közös holmikat? Nem rongáltam-e készakarva? — Nem követtem-e el olyant, ami lelkem tisztaságát bemocskolta volna? S bepiszkította volna lelkemben az Úr Jézus képét? — Imádkoztam-e vezetőimért, testvéreimért, jótevőinkért s az egész táborért? —

Mi az, amit még ezeken kívül elkövettem?

Mea culpa... ad Dominum, Deum nostrum.

Ime, édes Jézusom, itt vagyok előtted, lelkem kitérve, csupaszon mered Feléd. Látod bűneimet, látod a Te hűtelen lovagodat. Szemem lesütöm és nem merek szemedbe nézni. Elrejtőzöm Előled, de utánam kiáltasz. S én szégyenkezve előkerülök és siratom önmagamat, siratom bűneimet és siratlak Téged, mert Te is könnyezel értem. De Te nem taszítasz el magadtól, hanem magadhoz öleled, szorítod bűnös kisfiadat, a szemembe nézel, a lelkemre lehelsz, belédobogsz a szívembe. És én felbátorodva ígérek Neked javulást és erősen fogadom, hogy ezután minden másként lesz. Hogy a mai éjszakán eltemetek minden bűnt és a holnap reggel új hajnalt, új feltámadást, új életet fog a számomra jelenteni.

Most pedig búcsúzon! Öled
édes Jézusom. De mégsem. Hiszen Te elkísérsz engem álmaimba is. Mellettem vagy mindig. Most lefekszem és Te mellém ülsz, a sátor hűs ölén, figyelsz reám, betakarsz a Szíved melegével, megsímítod homlokomat és én Reád hajtom fáradt fejemet s így nyugszom el halkan, csendesen...

És kint sötétedhetik az éjszaka, zúghatnak a lombok, száguldhatnak a viharok, én jó helyen, biztonságban vagyok, mert a sátor csendes mélyén is velem van álmaimnak álma, lelkem betakarója, hűséges védelmem, az én Uram és Vezérem: az Úr Jézus Krisztus...

Te pedig jó Szűz Anyám, ki nekem is, kis cserkészlovagnak, édesanyja vagy, virassz felettem, borítsd reám csillagpalástodat és óvj meg minden bajtól. Amen.

ÉJJELIŐR IMÁJA.

*Körültem csendben száll az éj,
Fent fényes csillagragyogás,
Itt zúg az erdő, szél dudol
S lángot lehel a friss parázs.*

*Állom a vártát egymagam
S a lelkem ismeretlen mélyén
Imádságos, éjjeli csendben
Sok kis fohász halkan fogan.*

*Most, most Uram Veled vagyok,
Veled csak egyes-egyedül.
Az éjszakából, csillagokból
A Lelked reámnehezül.*

*Érzem: most, most lehelsz reám
A lelkem halkan belereng,
Ráhull szívemre s átölel
Az ég, az éjszaka s a csend.*

*A két karom Feléd kitárom,
Ajkamon imák szava támad:
Őrizzed ezt az alvó tábort
Mélyén a néma éjszakának.*

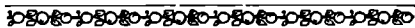
*Órizd a sok szürkélő sátrát,
Órizd a zászlót, a keresztet,
Órizzed, fogjad a kezem
(Semmivé lesz, ha elereszted.)*

*Órizd a kis testvéreket,
A kik alusznak és pihennek,
Mosolygós, csendes arcukon
Talán még anyjuk csókja reszket.*

*Óvjad a lelkük szüzi hamvát,
Hogy minden bűn távol maradjon,
Szívükből hogyha száll a hajnal,
Imádság, dal, Feléd fakadjon.*

*Ó, fogd kezedbe a szívünk,
Melengess forró szeretettel
S a sivár éjszakán keresztül
Tekints reánk áldó szemekkel.*

*Most oly sötét az éjszaka
Boríts ránk csendes, védő fátyolt,
Terjeszd felénk áldó kezed
S áldd meg, áldd meg az alvó tábort.*

IMA A TÁBOROZÁS VÉGÉN.

Édes jó Jézusunk, mielőtt utolsó búcsút mondanánk a tábornak s végképp itthagynók kis országunkat, leborulunk Eléd s könyyes szemekkel mondunk hálát ezernyi jótéteményedért. Hálát adunk, hogy távol lehettünk a világ zajától és közelebb kerülhetünk Hozzád, hogy elmerülhetünk a Te arculatodban. Olyan jó volt itt. Gond nélkül, bánat nélkül, vidáman, jó kedvvel telt el időnk. S milyen gyorsan. Mintha csak tegnap röppent volna fel a lobogó az árbocra s ma már búcsút intünk.

Árva marad az erdő, csendes a völgy s a nagy kereszt csak emlékét hirdeti a vidám dalnak, kacagásnak, mely felverte a ter-

mészet ősi csendjét. De lelkünkben megfogamzott minden. Belénk vésődött az erdők zúgása, madárdal, csillagfényes éjszaka.

Mily sok értéket is rejtett magában ez a tábor.

Megszentelése volt a léleknek, a testnek, az időnek. Hajnalban átsuhant rajtunk az élet, a feltámadás, az istendicséret himnusza. A tábori mise alatt éreztük annak az áldozatnak nagyságát, mely ott a Golgotánál vérzett az ég felé s mely itt táborunkban nap-nap után megismétlődött. Napközben belénkvésődtek a cserkészszmék, cserkészgondolatok szépségei és mélységei. Este annál a csodálatos szép tábortűznél reánkragyogott az Uristen varázslatos szép égboltozata. Éjjel pedig éreztük azt a nagy, mindent átkaroló védelmet, mellyel mindnyájunkat átölelt az Úr Jézus. Izmosodott a karunk, acélozódott a lelkünk. Katolikusabb katolikus-sá, magyarabb magyarrá és en-

berebb emberré lettünk. Forróbb a szívünk, élőbb a hitünk.

S ha majd a hétköznapiok sivár szürkeségében el-elgondolkozunk, olyanokká válunk mint a tengeri kagyló, melyben visszazúg a régen elhagyott óceán morajlása. Bennünk is életre fognak kelni az édes tábor emlékei s boldogan fogunk visszaemlékezni cserkész-életünk legtartalmasabb idejére.

Most majd ismét munkába kezdünk és készülünk, újra csak készülünk, hisz egész életünk nagy készülődés. De a tábor mindig legszebb emlékünkszobor marad.

Most, hogy a nagy kereszt tövében utoljára hullunk térdre és végigpillantunk zavartalan boldogságunk színhelyén, imádságos könny szökik szemünkbe. Kérünk, áldj meg minket, Érted élő, harcoló, hófehérlelkű cserkészfiadat, hogy ott a nagy város köröngesében is dalos, vitéz lovagjaid maradhassunk és tiszta szívvel, szüzi lélekkel dí-

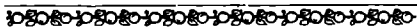
csérjünk Téged továbbra is, megerősödve a hitben, reményben, az Irántad és egymás iránt érzett szeretetben. Amen.

CSAPAT-, VAGY ŐRSI GYŰLÉS ELŐTTI IMA.

Hatalmas Istenünk, mindnyájunk kegyes Atyja! Mi a Te hűséges cserkészfiaid, alázattal kérünk: áldd meg minden munkánkat, vezéreljed gondolatainkat, irányítsd tetteinket, acélozzad jellemünket és alakítsd kik lelkünkben a mi Urunk Jézus Krisztus szent képét, ki Veled él és uralkodik Isten mindörökkön örökké. Amen.

GYÜLÉS UTÁNI IMA.

Mindenható mennyei Atyánk!
Mi a Te hűséges cserkészfiaid,
hálát adunk minden jótétemé-
nyedért és kérünk, segíts minket,
hogy egész életünkben a Te szót-
fogadó és tisztalelkű fiaid marad-
hassunk. Amen.

IMA A PARANCSNOKÉRT.

Édes Jézusom, áraszd el külö-
nös kegyelmeddel a mi parancs-
nokunkat. Add meg neki azt a
kegyelmet, melyre szüksége van,
hogy minket a Te utaidon vezes-
sen. Adj neki erőt és kitartást,

hogy kemény kézzel fogjon bennünket, akik önmagunkban nem sokra mennénk. Aikáról Te szóljál hozzánk, szeméből Te nézz reánk, szívéből Te szeress minket, kezével Te ints, ha rászolgálunk, általa dicsérijél, ha megérdemeljük azt.

Áldd meg minden tettét, munkáját, hogy amibe belefog, a Te dicsőségedre végezhesse. Adj neki örömet, boldogságot, hogy vidám és friss lélekkel viselhesse ezt a fontos és nagy tisztséget, hivatást: a mi lelkünk vezetését.

És add meg neki is, nekünk is azt az örömet, hogy majd egykor kezénél fogva vezethessen mindnyájunkat Te elédbe, az örök élet Ura, Istene elé. Amen.

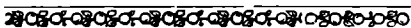
IMA CSERKÉSZTESTVÉREINKÉRT

Édes jó Jézusom, alázatosan kérlek, hogy áldjad meg és segítsd mindazokat, kik velem együtt járnak az igazság útját. Áraszd el őket malasztoddal, hogy mindig jobban és jobban megközelíthessek az eléjük kitűzött szent ideálokat. Szeressenek Téged, a keresztet, a zászlót. A lilomot, melyre esküdtek, hűtlenül soha el ne hagyják.

Szeressék egymást testvéri szeretettel és ne zavarja meg ezt az egyetértést soha semmi. Legyen a lelkük ment minden bűntől.

Áraszd reájuk Jézusom a lelki meglegedettség, boldogság és örömök sokaságát, hogy itt a földön mint hűséges lovagok szolgáljanak Neked, a Mennyben pedig velem együtt dicsérjenek Téged, ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

ELMÉLKEDŐ IMÁK A CSERKÉSZTÖRVÉNYEKRŐL.

Úr Jézusom, Te mindent a legbölcsebben intéztél el a világon, úgy, hogy minden szoros sínek, erős szabályok között halad.

A tízparancsolat és az Egyház parancsain kívül még külön törvényeket, szabályokat állítottál elélem, melyek szerint nekem, katolikus cserkésznek élnem kell. Csak akkor lehetek igazi fiad, cserkészed, leventéd, lovagod, ha hitet teszek a tíz törvényre és meg is tartom azt.

Én katolikus magyar cserkész vagyok. Nekem nincs más ideálom, csak Te. Az én táboromban nem a totemfejet illeti meg a főhely, hanem a szent kereszt ragyog át mindent. Az én reggelem,

napom nem valami általános „ima is, nem is“, énekkel kezdődik, hanem a szentmise keretében a világ Ura költözik lelkembe és van velem egész nap. Elöttem mindig első az Isten, első a lélek, első a hitem. Én magyar cserkész vagyok. Az én munkám nem indiánosdi, nem tervnélküli csavargás, nem egyenruhahóbort, hanem öntudatos, hazátvisszaszerző, acélkarú, tiszta, szűzi lelkű igazi ízig-vérig cserkészmunka.

S hogy igazán az legyen, hogy igazán a Te arcod tükröződjék le lelkemről, hogy a Te élő evangéliumod legyek, Egyházam, hazám hű fia, szükséges, hogy a cserkész-törvényeket becsülettel megtartsam.

I. A cserkész egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

Mint tűzben kipróbált acél, úgy vág bele a lelkembe ez a mondat. Kemény mint a szikla, sivít mint

a szél és vág mint az élesre köszörült pallós.

Mint mindenben, ebben is Te vagy az én példaképem, Jézusom. Te vagy az út, melyen haladnom kell, Te vagy az Igazság, amely szerint élnem kell és Te vagy az Élet, ami felé törekszem s amit át meg át akarok élni. Szükségem van igazságra. Az igazság az élet élete, a lélek lelkiisége; nem a lelki vánszorgók, sánták, vakok, hanem az élni akarók, öntudatos, finom, úri lelkek pajza és fegyvere. Ha lelkemben igazság van, tiszta a szemem; ha tiszta a szemem, bátran szembenézek mindennel, akkor felegyenesedik bennem az: Én, akkor tudok harcolni: cserkész lenni. Szükséges, hogy a lelkem egyenes legyen. Egyenes, mint az acélsín, hogy a rajta expresszsebességgel végigdübörgő Élet biztosan robogjon.

Feltétlenül szükséges, hogy vezetőm, irányelvem az igazság legyen. Én vagyok saját szájam irá-

nyitója. Lehet az arany, melyben ujjong a szó, diadalmasan tör fel az igazság éneke, de lehet „patens sepulchrum“, nyitott sír, melyből rothadás, lélekhalál, élettemetés, mint Káin áldozatja roskadozik a romlott anyag, a föld felé. Előttem a nagy Válaszút. Mit választok? Téged édes Jézusom, aki maga az Igazság vagy. Ha pedig eddig nem így lett volna, ezután így legyen.

Távozzék el tőlem minden igaztalanság, minden, minden csúf hazugság, minden álnokság, minden tettetés és képmutatás: mert akarom, hogy enyém legyen az Utak Útja, az Igazságok Igazsága, az Életek Élete az én Uram Jézus Krisztusom. Amen.

II. A cserkész híven teljesíti kötelességeit.

Tudom Jézusom, hogy csak akkor érhetek el eredményt, ha éle-

tem útját munkás lélekkel és lelkes munkával járom. A Te utad nem könnyű: kemény kötelességeket róttál reám, de hiszen édes a Te igád. És ha jó lélekkel, jó munkával végzem el kötelességemet, énekelve dolgozom és imádkozva éneklek, akkor semmi sem lesz nehéz.

Az első kötelességem Te irántad van Uram. Te vagy a Kezdet, Reád vezetek vissza mindent. Büszke vagyok Rád és azt akarom, hogy Te se vallj velem szégyent. Bátran megvallak Téged mindenki előtt. De ez nemcsak külsőségekben nyilvánuló kivonulósos megvallás, hanem a lelkem igazi Reád irányozása. Egybe akarok Veled kapcsolódni. És érezni akarom, hogy Te mindig velem vagy. Akár komoly munkát végzek, akár játszom, akár szórakozom. Azt akarom, hogy bizalmas, bensőséges viszony fejlődjék ki Közted és közötttem. Hogy igazi Atyám

légy, aki mindig velem van. Buzdít, ha lanyhulok, erőt, kegyelmet ad a javulásra, vigasztal, ha bánat ér, együtt sír velem a síróval, együtt nevet a kacagóval és mindig ott érzem magamon a lehelletét. Tehát nekem, katolikus cserkésznek nem elegendő az, ami másnak. Én érzem kiválasztottságomat, tehát a Hozzád való viszonyomnak is mélyebbnek, erőteljesebbnek kell lennie.

Második kötelesség: hazám iránt. Az én hazám, országom nem olyan, mint a többi. Nem a gögös Nyugatnak aranypalotás, eiffeltornyos, pénzre büszke nemzete, hanem vérben megedzett, honfenntartástól megkeményedett, de szívben hűséges, szelid népnek hazája. Az én nemzetem szent királyok, hitvallók, Rómához örökké hűek országa. És én büszke vagyok hazámra, legyen az most akárhogyan megcsonkított, megbecstelenített. Tu-

dom, hogy mit kell tennem. Lelkem munkáját, testem munkáját, gondolkodásomat, munkás két kezemet kell adnom. Őseim vérezttek, haltak a hazáért, nekem, a mai vártát álló magyarnak verejtékeznem kell érte. Az én dolgom, az én munkám ezerszer nehezebb, mint volt őseimé. Édes és dicső meghalni a hazáért, de élni érte még nagyobb dolog. De aztán, ha minden húr feszül, ha másképp nem megy, akkor ki a csatásorba, hadd lobogjon fel az a lilomos lobogó, hadd harsanjon meg a cserkésztrombita és hadd folyjon ki szívemből a vér! Ilyen magyar akarok lenni: erős, mint a vas és kemény, mint a kőszikla.

Harmadik kötelességem igazi embertestvéri érzés felebarátaim iránt.

Te Uram, nemcsak engem teremtetted, hanem milliókat és milliókat. És amióta a Te igéid végigszántottak a világon, nemi milliók vannak egyért, hanem az

egyének a közösségért. Én a világhoz képest csak parány vagyok, de erős akarattal, jóakarattal mindenkinek mindene lehetek. És kell is lennem! A hozzám közelállókon, cserkésztestvéreimen kívül különösen azokat kell szeretnem, akiket senki sem szeret. A gyengéket, gyámoltalankat. Azoknak kell örömet szereznem, akiket bántalmaznak, azokkal kell szépen beszélnem, akik csak durvaságot hallanak. E téren kell igazán megmutatnom lelkem úriságát, finomságát. És mindenki-vel csak jót tenni, mindenkire rámosolyogni, mindenkit boldogítani, azt a pohár vizet is lélekkel adni, arra törekedni, hogy mindent így cselekedjem s akkor Uram Jézus énbennem, miben-nünk cserkészekben újítod meg a föld színét.

III. A cserkész ahol tud, segít.

És mivel Jézusom, én a cserkész, mindenkinek mindene akarok lenni, e törvény megtartására különösen szükségem van. Nekem is az legyen jelszavam, hogy nem ér az a nap semmit, amelyen legalább egy jótettet nem végeztem. Alkalmam van rá, ó de mennyi. Csak szét kell néznem és ezerfelé kínálkozik a jó alkalom. S a cserkészlélek oly találékony. Mindig résen van. S ha jó lélekkel teszi azt, amit tesz, bármilyen csekély is legyen az, megvan a jótett, melynek megvan a jutalma. A napi jótettet pedig föltétlenül el kell végeznem. Nem szabad este a nyakkendőnek becsomózva lenni, hanem szabadon. Mert különben a lelkem is olyan bebogozott lélek lesz, szorítja valami, fogja valami csúnya csomó, a rossz lelkiismeret. De ha megvan a napi jótett, szabad és nyugodt a lelkem s boldogan, meg-

elégedetten hajtom álmra feje-
met. A harmadik törvényt egész
művészetté fejleszthetem ki ma-
gamban. A jócselekedetek művé-
szévé lehetek. Külön módokat,
formákat, helyzeteket teremthe-
tek magamnak. És ebben is a Te
képed áll előttem Jézusom, aki
életeredben jártál mindenfelé, „jót
cselekedvén“. És áldottak Téged
mindenek, mert szavadra betegek
gyógyultak meg s eltávozott min-
den, ami bűn. A Te nyomdokaid-
ban akarok járni Jézusom és azt
akarom, hogy az én nyomaimban
is virágok fakadjanak, öröm, bol-
dogság, szeretet szülessék. Erre
kérem a eT kegyelmedet, Jézu-
som.

IV. A cserkész minden cserkészt testvérének tekint.

„Szeresd felebarátodat, mint
tenmagadat“ — mondtad, Uram.
Milyen nagy szükségem van ne-

kem, katolikus magyar cserkésznek erre. Szeretni mindenkit, de különösen azokat, akikkel együtt élek, együtt dolgozom: cserkésztestvéreimet. Testvéreimet a hit, az érzés, a lélek szerint. Akikkel Te kötöttél össze Jézusom. Mi lenne velünk, ha nem szeretnők egymást. Hisz úgyis oly kevesen vagyunk jó katolikus magyar fiúk. Legjobban nekünk, a lilimos lobogó kereszteslovagjainak kell összetartanunk. Szeretnem kell testvéreimet Te érted, önmagukért, egyházamért, hazámért és magamért. Lelkemben, gondolataimban, szavaimban, tetteimben kell e szeretetnek megnyilvánulni. Soha durva, gorróba szó ne hagyja el ajkamat. S ha esetleg úgy gondolnám, hogy más okot ad erre, más tesz így velem, nem törődöm vele: az az ő dolga. Itt mutathatom meg lelkem finomságát. Ha más figyelmeztet valamire, nem sértődöm meg, hisz bizonyára jóakarattal

történt az. Ha más hibázik, figyelmeztetem, de semmiesetre sem bántó módon. A legjobb akarat is hiábavaló lenne akkor. A cserkészélet nagy, hármass szabálya: szeretet, százszor is szeretet és ezerszer is szeretet! Ha szeretetem nincs, semmi vagyok, ha ez megvan, hegyeket mozdíthatok meg a helyükből. Ezt a nagy, ezt az önzetlen, lelki, a Te Szíved szerint való szeretetet öntsd belém Jézusom.

V. A cserkész másokkal szemben gyöngéd, magával szemben szigorú.

Az én cserkészlelkem kétarcú lélek. Az egyik arc, amely kifelé néz, amelyet a világ lát, a másik befelé néz s ezt én látom. Kifelé a megtestesült szelidségnek, gyöngédségnek (nem gyengeségnek) kell lennem. Arra kell törekednem, hogy akikkel

csak érintkezem, mind bizonyos megbecsüléssel, tisztelettel, szeretettel nézzenek reám. Arcomról sugározzék le a szeretet, legyek mindenkihez kedves, szeretetre-méltó, mosolygós, szolgálatkész. „Talpig cserkész“, mondiák majd akkor rólam. S különösen azok iránt legyek ilyen lelkületű, akik esetleg reám vannak bízva, akik vezetésem alatt állanak. Ne a szigorú vezetőt lássák bennem, hanem a szerető testvért, bátyát. Viszont aztán magammal szemben annál keményebben meghúzom a gyeplőt. Legyek a magam erős ura, parancsolója. Tartsam a lelkemet erős-szorosan, feszesen. Ne engedjek a lanyhaságnak, kényelmeskedésnek. A legnagyobb szigorral bíráljam meg önmagamot. Képezzem ki magamban a helyes önkritika tudományát. Ezt pedig leginkább a lelkiismeretvizsgálás helyes elvégzésével érhetem el.

Ha másokkal szemben szere-

tetteljes, gyengéd, magammal pedig kemény és okosan szigorú leszek, be fog teljesülni az a mondas, hogy csak az lehet mások vezetője, aki magának teljesen ura és parancsolója.

VI. A cserkész szereti a természetet: jó az állatokhoz és kíméli a növényeket.

A Szentírás nem tárja elénk ifjú korodat: Tizenkét éves korodtól harmincig fátyol borítja életedet. De én sokszor elképzelek Téged, a magam korában, a magam helyzetében. És látlak, amint szorgalmas munka után üdülni kíván a lelked és kímégy a Te Atyád teremttette természetbe s Te is elandalogsz, elgondolkodol az erdők sűrűjében, elhallgatod a madarak dalolását, a patak csillámos folyását, a lom-

ilyenkor Feléd hajolt minden lomb, Feléd kacagott minden kis virág, Neked csobogott a patak, Neked énekelt a madár, Neked ragyogott a nap. És Te, a Te ifjú nagy szeretetteddel magadhoz öleltél mindent, rácsókolta mindenre az istenség pecsétjét: s azóta szent a természet.

Ilyen gondolatokkal kell szeretnem a természetet. És szeretnem a Te s a nagy dalos Szentnek, a nagy király hirnökének, assisi szent Ferencnek szeretetével, aki testvérének mondta a természetet és elragadtatásában a madaraknak prédikált.

Lélekkel kell járnom a természetet. Az égretörő bércek a Te diadalmas dicsőségedet hirdetik. A rejtett völgyek szelidségedet. A virágok szépségedet, az állatok bölcseségedet. Az erdők mormolása a Te nagy gondolataidat suttogja s a nap a Te dicsőségedet sugározza le reám. És ha a tábortűz felett elsímul a végtelen

ég a Te mindenhatóságodat ragyogják le a csillagmilliárdok. És minden, minden énérettem van. Ki másért is volna? És itt a természet mélységeiben ismerlek meg igazán, itt látok be valami-képen lelkedbe, teremtető tevékenységed műhelyébe.

Szent legyen előttem a természet s tanítson meg engem Terádedes Jézusom. Szép lélekkel figyeljem a Te világodat itt, hogy ez is elősegítsen az én nagy célom elérésére.

VII. A cserkész feljebbvalóinak jó lélekkel és készségesen engedelmeskedik.

Senki sem állhat meg itt a földön egymagában. A természet rendje szerint kell valakinek fellettem állnia, aki közvetíti a Te parancsaidat, rendeleteidet. S az

engedelmesség nemcsak kötelesség, hanem erény is, melyet gyakorolnom kell. Könnyű akkor engedelmeskedni, mikor a parancs kedvemrevaló. De akkor is meg kell ezt tennem, ha olyan parancsot kapok, mely nem kellemes, melyről esetleg azt gondolom, hogy nem is megfelelő. Te tudod Jézusom, hogy kit helyeztél felem. Tehát a parancsokat lélekkel kell teljesítenem. És meg gondolás nélkül. Nem szabad kritizálnom: jó-e, vagy rossz. Megkaptam a rendeletet, tehát végrehajtom. S ha belül fájna is, nem szabad mutatnom. A Te képed lebeg előttem, a Tied, aki elérted a kötelességteljesítés legnagyobb fokát: életedet adtad értünk. Hát akkor én ne tudnék valami csekélységet megtenni a Te kedvedért? a köz érdekéért? És mi lesz velem az életben, ha majd én kerülök vezető helyre? Csak az tud parancsolni, aki megtanult engedelmeskedni. Tehát

rajta! fel a fejjel! engedelmeskedni örömmel, kötelességet teljesíteni boldogan, Te érted, magamért, testvéreimért, mindenkiért!

VIII. A cserkész vidám és meggondolt.

A dalos kedély, az öröm, a mosolygás elkerülhetetlenül szükséges a katolikus cserkészlélek kialakításához. Nem lehet komoly munkát végezni egyhangúan tompa, kedélytelen, sívár lélekkel. A cserkészélet minden megnyilvánulásában, legyen az imádság, komoly munka vagy játék sugározzék le arcomról nagy-nagy lelki derű, a belső megnyugvás, a tiszta lélek, a szűzi lelkiismeret szent derűje. Legyek mindenkivel szemben kedves, akár tréfás, de kerüljem a vaskos „vicceket“, melyek dur-

vává tesznek és másoknak keserűséget okoznak. Ha ilyen dalos lélekkel végzek mindent, akkor nemcsak én leszek boldog, hanem másokat is ilyenné, megelégedetté tehetek. Mert a jókedv, az öröm ragadós. Egy kedvetlen arc kedvét veheti az egész társaságnak, viszont egy mosolygós, örökké nevető szempár vidámságra, jókedvre hangolhatja az egész tábort. De ne legyen ez a vidámság felületesség, meg gondolatlanság. Ha nevetek, ha mosolygós is a lelkem, áradjon el rajta az a komolyság, mely fékentartja a ki-kirobbanni akaró indulatokat; mielőtt megtennék, kimondanék valamit, tízszer is gondoljam át, nehogy késő legyen a bánat.

Kifeszíteni a lelket, fel a vitorlával, nevetni, dalolni vidáman, örülni a boldogságnak, a szabadságnak, a tábornak, az életnek és neked Jézusom, aki mindezt a sok-sok örömet nekem megadtad!

IX. A cserkész takarékos.

Mindig az lebegjen szemem előtt, hogy voltaképen semmi sem az enyém, amim van. Mindent Tőled kaptam Uram és Neked kell majd róla elszámolnom. Mind lelki, mind anyagi javakra egyformán áll ez. Vigyáznom kell a magam tulajdonára. Mit mondanak rólam, ha azt látják, hogy nem becsülöm meg azt, amit érdememen felül magaménak mondhatok. S ez nemcsak a pénzre vonatkozik, hanem minden dologomra. De különösen meg kell becsülnöm a más tulajdonát, ha az az én használatomra van bízva. Kerüljem a szándékos, vagy akár akaratlan rongálást. Mit szólnék, ha az én dolgaimmel bánnának így?

Ne sajnáljak mástól semmit, ha igazán rá van utalva. De ne legyek okatlanul bőkezű. A fukarságtól és irigységtől pedig fussak mint a tűztől. Itt kell ki-

mutatnom lovagias gondolkodásomat. Ha valaki megrongálná tulajdonomat, ne fortyanjak azonnal fel, ne csináljak „patáliát”. Ha a tárgy értékes és a rongáló tehetős fiú, természetesen kívánhatom a megtérítést. De ha az illető szegény és a károm sem valami nagy, akkor követem az evangéliumi király példáját, aki elengedte a szegény szolga minden adósságát. Ha így tartom meg ezt a törvényt, boldog és megelégedett leszek egész életemben.

X. A cserkész testben és lélekben tiszta.

Ép testben, ép lélek, mondták már a régiek is. Lélektisztaság, makulátlanság nélkül el sem képzelhető a cserkész élete. Én a huszadik század keresztesvitéze vagyok, tehát azoknak a nagy lovagi erényeknek kell a lelke

előtt lebegnök. Ki kell magamat húzni az anyag vonzása alól és tiszta, ideális élet után kell törekednem.

A lelkemnek olyan fehérnek kell lenni, mint a frissen hullott hó. A cserkész lelkét ne érje soha semmi szenny, semmi piszok. Legyen az olyan, mint a szíjem fölött ragyogó jelvény: lilomos. Álljanak példaképül előtem a szt. Alajosok, szt. Berchmans Jánosok, szt. Imrék. Kerüljem azokat, akik engem rosszra, bűnre akarnak csábítani. S ha esetleg cserkésztestvéreim között akadna ilyen, igyekezzem reá hatni, ha pedig nem sikerülne, jelentsem őt, nehogy egy rothadt alma százat is megrontson. Ha ilyen leszek, ha ilyen szűzi, tiszta lesz a lelkem, akkor szememről le fog sugározni a boldog, dalos fiatalság minden öröme.

Az életemnek, a lelkemnek ezt a legszebb ékességét; a fehérzászlós, lilomos tisztaságot kö-

nyörögd ki számomra, tisztaság
Királynéja, boldogságos szűz
Anyám, a Te szent Fiadnál, a mi
Urunk, Jézus Krisztusnál. Amen.

* * *

Ime, itt a tíz törvény. Mint tíz hatalmas vaspánt kapcsolódik rá lelkemre és fog keményen, szorosán. Meg is akarom mindet tartani. Nem a kis lelkek szolgafélelmével, hanem az igazi lelki szabadság tudatában. Nem azért, mert büntetnek, ha nem tartom meg, hanem mert érzem, hogy a természet rendje s a lelkem is így kívánja. S mert ezzel is kimutathatom Jézusom az irántad való szeretetemet.

Ez a tíz törvény lesz az életem. Mint tűzoszlop fog előttem haladni világítva és melegítve. Fegyverem és páncélom lesz egyaránt. Kibontott lobogó: a harcban előlszárnyaló, a bűnt halálrasújtó, kemény markolatú pal-

los. Ragyogó vért, mely felfogja
a kísértések súlyos csapásait.

*S ezt a tíz törvényt megtar-
tom örökre!*

*S a lehér sereghez, a hószin
lobogóhoz, a liliumhoz,*

*Tehozzád Jézusom mindig hű
leszek,*

*S örökre a Te tisztalelkű, bűn-
telen, ragyogó szemű cserkész-
liad maradok. És soha, de soha*

NEM LESZEK ÁRULÓ!

